

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 38 (873)

Субота, 22 грудня 1956 р.

Ціна 20 коп.

Не повторювати старих помилок

ЗАВТРА відбудеться XII звітно-виборча профспілкова конференція університету. Вона покликана підвести підсумки роботи університетської організації профспілок, викрити існуючі недоліки та намітити конкретні заходи поліпшення профспілкової роботи в університеті.

За звітний період наша профспілкова організація виконала значну роботу, спрямовуючи свою діяльність на покращення матеріального становища, житлово-побутових умов та оздоровлення студентів, а також на проведення культурно-масової та політико-виховної роботи.

В цьому навчальному році у наших студентських гуртожитках живе 1480 чоловік, що на 220 більше в порівнянні з минулим роком. Значно покращені умови для праці та відпочинку мешканців. У всіх гуртожитках є червоні кутки, де завжди можна почитати свіжу газету, журнал, подивитися телепередачі. В гуртожитках влаштовуються вечори відпочинку, організовуються радіопередачі (в 3-х гуртожитках є свої радіоузли).

Першість у змаганнях між гуртожитками, як і в минулому році, тримають філологи (Толкачівка, 2/3 тримав студентом тов. А. Криницький). Перехідний Червоний прапор присуджено в цьому році гуртожитку фізико-математичного факультету на площі ім. Дзержинського. В цьому році там значно покращилися побут студентів. Проте, слід зазначити, що зараз значно гірше стало в студентському гуртожитку по проспекту ім. Леніна (голова студкому т. Плевако, комендант т. Рибалка).

За минулий рік профком університету подав значну допомогу тим студентам, які її потребують. Грошову допомогу одержали 148 студентів на загальну суму 13 тисяч карбованців. За цей же час 137 чоловік одержали путівки в будинки відпочинку, 49 студентів — путівки в санаторії та на курорти. Було видано 10 дієтичних путівок. Всього матеріальна допомога подана на суму 113 тисяч 180 карбованців.

Активізувала роботу студентська художня самодіяльність. За минулий навчальний рік було дано силами студентів 154 концерти на загальноуніверситетських та факультетських вечорах відпочинку, для робітників, службовців міста, в підшефних колгоспах, у колгоспах Херсонської та Харківської областей. Особливої масовості вдалося досягти під час проведення міжфакультетського огляду художньої самодіяльності, в яко-

му виступило 1700 студентів. 88 кращих виконавців були нагороджені грамотами та цінними подарунками. Кращих результатів на огляді досягли історичний, біологічний, філологічний, радіофізичний та фізико-математичний факультети.

Зараз розгорнулася підготовка до Всесоюзного фестивалю молоді.

Постійну увагу профком університету приділяв питанням забезпечення студентів. Зараз в університеті працюють дві їдальні, 7 буфетів, 1 магазин. Забезпечення студентів продуктами харчування значно покращилось в цьому році.

Але в роботі профспілкової організації нашого вузу є ряд серйозних недоліків. В першу чергу це стосується учбової роботи, відповідним за яку в профкомі був тов. Мордерер. Комуніст тов. Мордерер явно не справився з покладеними на нього обов'язками. Зовсім не цікавився питаннями академічної роботи, він навіть засідання профкому відвідував зрідка.

Недостатньо працювала організаційна комісія профкому, яку очолював тов. Медведєв. Засідання профбюро члени цієї комісії відвідували рідко, не виконували завдань профкому. Серйозний докір треба кинути і житлово-побутовій комісії за слабкий громадський контроль над роботою їдальні та буфетів. Народи громадських контролерів проводилися рідко, комісія несвоєчасно реагувала на зауваження студентів про погіршення роботи їдальні № 367 (площа ім. Дзержинського). Члени комісії не були в студентських гуртожитках.

Треба сказати, що вказані недоліки мали місце і в минулому звітному році. Делегати XI профспілкової конференції вказували на недоліки і в роботі учбового сектора профбюро, і в роботі по контролю над їдальнями, буфетами. Але профком, очевидно, не звернув уваги на справедливую критику делегатів, не вжив потрібних заходів для ліквідації цих хиб.

XII профспілкова конференція повинна врахувати ті зауваження, які зробили члени профспілки на факультетських зборах, детально проаналізувати всю роботу профспілок в університеті, піддати гострій критиці існуючі недоліки.

ДОСВІД РОБОТИ В ГУРТКУ ДОПОМАГАЄ

Над цікавою і науково важливою темою працює п'ятикурсник астрономічного відділу фізико-математичного факультету Ю. Александров. Це його дипломна робота. Вона пов'язана з вивченням атмосфери Марса.

Сонячне світло, відбиваючись від поверхні Марса, два рази проходить через атмосфери — Землі і Марса. Вивчаючи фотознімки спектра, можна зробити висновки про закони поглинання та розсіювання світла в атмосфері Марса. А звідси можна встановити будо-

ву та властивості атмосфери на цій планеті. Дослідження проводяться під керівництвом проф. М. П. Барабашова.

Виконанню цікавої і відповідальної теми передувала 4-річна робота Ю. Александрова в студентському гуртку. Працюючи в ньому, він зробив цілий ряд доповідей. Так, наприклад, в минулому році Александров виступив на студентській науковій конференції з доповіддю про поверхню Місяця. Той досвід, який набув Александров, працюючи в науковому гуртку, зараз допомагає йому в успішному виконанні дипломної роботи.

ПЕРШИЙ ЗАЛІК ЗДАНО

Дипломники російського відділення філологічного факультету успішно здали перший в цьому навчальному році залік. Вони звітували про свої знання з польської мови. Добрі знання виявили студенти Л. Третьякова, В. Матейченко, Л. Перфірова, Ю. Войцеховська.

Спортивний вечір

В неділю, 16 грудня, в Ленінській аудиторії відбувся спортивний вечір геологічного та радіофізичного факультетів. Вечір був добре підготовлений і пройшов успішно. Були організовані показові виступи з спортивної гімнастики та інших видів спорту.

На вечір студенти запросили Заслуженого майстра спорту гімнастки Марію Гороховську, яка розповіла про свою участь в міжнародних змаганнях.

В програму вечора ввійшли також демонстрація світлової газети, масові розваги.

Передплата на багатотиражку

Успішно пройшла передплата на газету «Харківський університет» на географічному факультеті. Вже сьогодні там передплачено 101 екземпляр газети.

Передплата на університетську багатотиражку триває.

Незабаром кінець семестру. Треба своєчасно здати позааудиторне читання.

На фото: студенти фізико-математичного факультету здають читання викладачів німецької мови Н. П. Безкаравайній.

ДВА РОКИ ШЕФСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ

Нещодавно колектив нашого університету та Курязька дитяча трудова колонія відзначили другу річницю своїх шефських зв'язків. В колонію прибули члени професорсько-викладацького колективу, представники університетського комітету комсомолу, студенти-шефи.

В клубі колонії відбувся урочистий вечір, на який зібралися вихователі, вихованці колонії та гості. Учасники зборів одностайно схвалили дружні зв'язки, які здійснюються вже на протязі двох років між університетом і колонією: вихователі підкреслювали благо-

творний вплив цих зв'язків на виховання колоністів.

— Як приємно усвідомлювати, — сказав вихованець В. Яровий, — коли знаєш, що про тебе турбуються, разом з тобою переживають за твою долю, допомагають стати справжньою радянською людиною. Вихованням колонії були передані подарунки від університету — наочні посібники для учбової роботи.

Гості відвідали вихованців в їх кімнатах. В дружній обстановці проходили теплі розмови, вихованці фотографувалися для пам'яті з шефами і гостями.

І. * БАБЕНКО.

СПРАВА МУЖНІХ І ЧЕСНИХ

— Пару квиточків не треба? — Квиточків-то не треба, а ось сам ти потрібен. А ну лиш відідемо набік.

Погляд у хлопців суворий, руки міцні. Втікати чи чинити опір безглуздо.

Кілька таких сцен в минулі суботу і неділю відбулось біля кінотеатру «1-й комсомольський», куди на чергування прийшли члени ініціативних бригад університету.

Не одному з тих, хто не шанує своє місто, довелося в цей вечір нагнути за кинутим прямо на тротуар недокурком; надовго запам'ятають любителі легкої наживи, спекулянти квитками, переконливі бесіди, та й штраф довелося заплатити невеличкий.

На об'єднаному Пленумі обкому та міськомкому комсомолу було вирішено, що вся комсомольська організація міста активно включиться в боротьбу за культуру свого рідного Харкова, за те, щоб тісно стало на наших вулицях хуліганам, п'яницям.

«Поле діяльності» університету — площа Тевелева, ліва сторона Сумської вулиці до площі ім. Дзержинського. Район, що й говорити, відповідальний. І те, що він доручений університету, багато до чого зобов'язує.

Ініціативна бригада з 125 чоловік вже створена. До неї ввійшли найбільш сміливі, чесні, які хочете, самовіддані. Комсомолець виходить на боротьбу за дотри-

мання соціалістичного порядку — а на цю справу потрібні люди відважні, сильні, всім серцем віддані справі народу, партії.

І, звичайно, не випадковим є те, що керує однією з груп секретар комсомольського бюро геологічного факультету Терлецький, що в складі ініціативних груп — члени комсомольських бюро, наприклад, т. Звягін з радіофізичного факультету, член комітету комсомолу т. Файницький, групорги, комсорги, передовий загін наших комсомольців.

Це ті, хто відгукнувся першим. Але можна не сумніватися, що ще не одна заява з проханням включити до ініціативної бригади поступить в комітет. Адже комсомольці ХДУ знають, що зараз боротьба проти хуліганів — питання повістки дня, що треба прийняти участь в його вирішенні.

Прошло небагато часу з моменту створення ініціативних груп, а серед університетських хлопців вже є ті, хто відзначився. Це Усик та Андреев з геологічного факультету, Козинцев, Лисак, Латишев, Кулибаба з історичного та інших.

Ми багато й часто говоримо про політичне виховання та шукаємо кращих його форм. А що може бути кращим, ніж самому, своїми руками прийняти активну участь у великій і потрібній для країни справі.

І, мені здається, що включення

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

3 відкритих факультетських партійних зборів.

Напередодні XII профспілкової конференції університету.

Справа мужніх і чесних.

Готуємось до фестивалю.

Літературна сторінка.

Розповідь про з М. Ос

В університеті проходить діяльність полум'яного патрістичного борця за майбутнє Миколи Островського, 20 в цьому місяці.

Недавно в гуртожитку по Островського прочитав письменницьку роботу. На закінчення розповіді про особисті зустрічі з ним.

Слухачі, мешканці студентських гуртожитків були цікаво

ПОЛІТИЧНОМУ ВИХОВАННЮ — ПОВСЯКДЕННУ УВАГУ

Такий основний висновок, зроблений учасниками відкритих партійних зборів, що недавно відбулись на всіх факультетах

НАПОЛЕГЛИВО ШУКАТИ НОВИХ ФОРМ
ПОЛІТИКО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ

ПАРТІЙНА організація біологічного факультету неодноразово обговорювала стан політико-виховної роботи серед студентства, але здебільшого в центрі уваги партійних зборів стояли питання підбору агітаторів, тематики політбесід, якості інструктажу і т. п.

Питання морально-політичного стану студентства, його духовного життя, настроїв і думок в останній час нерідко випадали з поля зору наших партійних організацій.

Збори, що відбулися 12 грудня, відрізнялися від попередніх тим, що саме ці питання притягли основну увагу комуністів, зацікавили і схвилювали їх.

Доброю перевіркою стану політико-виховної роботи була участь студентів у збиранні цьогогорічного врожаю. В доповіді декана факультету тов. Семененка, у виступах комуністів підкреслювалося, що студенти біологічного факультету з честю виконали державне завдання, на ділі довели свій патріотизм, любов до Батьківщини, глибоке розуміння свого громадського обов'язку перед народом.

Своєрідною формою колективної політико-виховної роботи були й комсомольські збори, що недавно

пройшли на всіх курсах. Тут комсомольці ретельно перевірили роботу і поведінку кожного студента під час роботи в колгоспі. Під впливом вогню комсомольської критики опинилися ті, хто під всякими приводами, збираючи цілі підшивки лікарських довідок, ухилявся від виїзду на роботу, погано працював, підбурював інших на вчинки, не гідні високого звання радянського студента.

— Треба було послухати, — сказав у своєму виступі комуніст тов. Лисецький, — як комсомольці «пропосочили» тих студентів, які зовсім не поїхали на збирання врожаю або працювали там погано.

Тов. Лисецький навів характерний приклад, коли комсомольські збори III курсу, розглянувши поведінку студентки Бондаренко, що погано працювала в радгоспі, навіть винесли рішення просити декана, щоб вона була позбавлена стипендії.

Гострий критиці піддавали учасники зборів формалізм, одноманітність, шаблон у політико-виховній роботі.

— Одні й ті ж стандартні форми на протязі кількох років, трафаретна тематика політбесід, за-

тверджена партійним комітетом, і однаковий для перших і для п'ятих курсів зміст політзанять, систематичне відставання від життя — ось головні хибі політичного виховання, — сказав у своєму виступі секретар комсомольського бюро факультету комуніст В. Беляєв.

Треба наполегливо шукати нових форм, ширше користуватися наданим партійним бюро факультетів правом самостійно вибирати теми для політбесід.

Комсомольське бюро факультету нещодавно прийняло рішення в найближчий час провести комсомольські збори на тему «Бути справжнім ленинцем». Це рішення дістало загальне схвалення комсомольців, а на факультеті вже почалася активна підготовка до його здійснення.

Однею з найістотніших хиб у політико-виховній роботі, як відзначили партійні збори, є відсутність тісних дружніх зв'язків між викладачами та студентами. Навіть між керівниками політзанять і студентами академічних груп немає справжніх дружніх взаємовідносин.

Керівники політзанять не знають настрою і думок студентів, не відвідують їх у гуртожитках, не намагаються глибше вникнути в усі сторони студентського життя.

Необхідно домогтися такого стану, щоб між викладачами і студентами встановилося тісне товариське спілкування, щоб між ними частіше відбувалися щирі бесіди, виникали палкі дискусії, в ході яких, як сказав у своєму виступі секретар партбюро тов. Манаков, ми більше будемо дізнаватися про запити і потреби студентства.

Шукати й знайти нові, свіжі форми політико-виховної роботи, щільніше згуртувати викладачів і студентів, виховувати наше студентство в дусі патріотизму, безмежної любові і відданості своїй Батьківщині — під таким лозунгом пройшли цікаві і змістовні збори партійної організації біологічного факультету.

Л. ГЕЛЬФЕНБЕЙН.

Р. БАБАКІНА.

ВАЖЛИВА
РОЗМОВА

ні переважної більшості студентів, і в тому широкому відгуку, який знайшов серед комуністів і комсомольців заклик партії і уряду взяти активну участь в збиранні врожаю у колгоспах Херсонської та Харківської областей. Допомогли студенти-історики також у боротьбі новоселів за цілинний хліб. Студентів історичного факультету знають і як активних учасників в громадському житті університету.

Все це результати тієї політико-виховної роботи, яка проводиться партійною і комсомольською організацією факультету серед студентської молоді. Все це належить до успіхів.

Але поряд з успіхами в політико-виховній роботі є ще й недоліки. Тов. Колісник детально зупинився на істотних недоробках та викрив ті причини, які їх породжують.

На факультеті, як вказав доповідач, є ще студенти, які недобросовісно ставляться до свого основного завдання — вчитися, пропускають заняття, мало пра-

цюють над поглибленням своїх знань, порушують дисципліну. До таких належать Сургай, Попов, Леонідов, Дудіна.

Деякі з студентів погано працювали в колгоспах (Петлай, Онаненко і деякі інші), а студент II курсу Крибой раптово покинув колгосп, не маючи на те жодної підстави.

В обговоренні доповіді прийняла участь значна кількість комуністів і комсомольців. Важливі питання, що стосуються покращення політико-виховної роботи, підняв у своєму виступі секретар комсомольського бюро IV курсу І. Обломей. Він критикував роботу комсомольської організації за поблажливе ставлення до студентів, які погано навчаються. Так, студента М. Сургай за допомогою деканату переводять з курсу на курс, тимчасом як його вже давно слід виключити з університету.

Студент т. Литвинов запропонував зміцнювати зв'язки з заводами, гуртожитками робітників та підшефним колгоспом.

Збори прийняли рішення, де намічені конкретні міроприємства по покращенню політико-виховної роботи на історичному факультеті.

В. СТАТИНОВ.

Не тільки вчити, а й виховувати

Відкриті партійні збори географічного факультету зацікавили багатьох студентів і викладачів. Це й не випадково — передбачалась ділова розмова по питанню, що стосувалося покращення політико-масової роботи на факультеті.

Доповідач тов. Гук і виступаючі товариші Трипільцев, Нікітін, Чорномаз говорили про необхідність підвищити виховну роль викладача. Партійне бюро, як було зазначено, приділяє немало уваги такій важливій формі політико-виховної роботи як політбесіди в групах, кращі викладачі керують цими бесідами. Але, на жаль, часто цим і закінчується їх виховна роль в житті студентства.

З дня на день підвищувати виховну роль кожного комуніста, кожного викладача, як зазначили збори, — одне з найважливіших

завдань партійної організації географів

Серйозні недоліки викрили партзбори також в комсомольській роботі на факультеті. Товариші Прохоський, Бабиць, Слущкий, Мандрикін, Краснокутська, які виступили в обговоренні, зупинилися саме на питаннях життя комсомольців факультету. Вони зазначили, що до цього часу є студенти-комсомольці, які ще не здали академічну заборгованість, а деякі з них порушують трудову дисципліну (т.т. Маца, Олійник, Іванова); ще мають місце аморальні вчинки серед студентів.

Відкриті партійні збори географічного факультету, присвячені актуальним питанням політико-виховної роботи, пройшли при великій активності комуністів і безпартійних.

НЕЩОДАВНО на історичному факультеті відбулись відкриті партійні збори, на порядку денному яких стояло важливе питання — про засоби поліпшення політико-виховної роботи на факультеті. Зборам передувала велика підготовча робота.

Незадовго до них був проведений партійний і комсомольський актив, де студенти викрили недоліки в політико-виховній роботі, внесли ділові пропозиції по їх усуненню. На активі також була обговорена стаття «Виховувати студентів на конкретних прикладах», що надрукована в газеті «Правда».

Відкриті партійні збори викликали широку зацікавленість серед переважної більшості студентів факультету. В призначений час Ленінська аудиторія, де проходили збори, була переповнена.

Уважно слухали присутні доповідь члена партійного бюро тов. Колісника. В своєму виступі він зазначив, що колектив історичного факультету являє собою хороше, дружню організацію. Це виявляється і в успішному навчан-

«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»

Стор. 2. 22 грудня 1956 р.

Одним з питань, що особливо хвилюють студентів, є питання про педагогічну практику. Для нас, четвертокурсників, воно набуває великої ваги саме зараз, бо незабаром доведеться практикуватися в середній школі. Практика буде продовжуватися у нас лише один місяць, за який кожен повинен дати 4 практичні уроки. Чи досить місяця практики, чи досить 4 уроків? Думаю, що висловлю загальну думку, коли скажу «ні».

Досвід минулих років показав, що перші практичні уроки проходять невдало: важко правильно розрахувати час, знайти дохідливі форми викладу. Але ще важче знайти контакт з дитячою аудиторією.

Студент-практикант, навіть добре знаючи матеріал, нерідко розгублюється, йому важко слідувати за ходом своїх думок, керувати класом. Однією з причин цього, мені здається, є необхідність з дитячим колективом даного класу зокрема і дитячою психологією взагалі.

Перед тим, як іти в школу на перші уроки, треба більш-менш вивчити шкільну аудиторію. А для цього повинна організовуватись тривала пасивна практика, під час якої студент зміг би багато з чим познайомитися, хоч би поверхово. Він зміг би краще узнати учнів того чи іншого класу, вивчити колектив, куди він незабаром увійде як вчитель.

Якщо немає можливості організувати таку практику в школі, її можна проходити влітку в піонерських таборах. Саме в практичній роботі проводять частину літа студенти педагогічного інституту. І це цілком виправдовує себе. В університеті чомусь нехтують цим. А в той час у піонерських таборах з дітьми працюють люди, які ніякого відношення до педагогічної діяльності не мають — студенти медичного, автотехнічного, політехнічного та інших інститутів.

Для студента — майбутнього вчителя — робота в таборі дає подвійну користь: по-перше, він виступає в ролі вихователя, по-друге — вчителя, бо саме тут він

широко може застосувати, передати дітям свої набуті в університеті знання.

Взяти для прикладу студента-філолога. Яку велику користь принесе йому проведення в піонерському таборі літературного вечора про Пушкіна, Маяковського! Певна річ, що в школі йому легше буде дати уроки по творчості цих поетів. Адже майбутній вчитель дізнається, що найбільше цікавить дітей, в якій формі доцільніше викласти матеріал.

В минулому році, працюючи в піонерському таборі, я зустрівся з кількома учнями, у яких була переєкзаменовка з української мови. Довелося їм допомогти. І ці заняття принесли користь не тільки відстаючим учням, але й мені.

А скільки можливостей тут для студента-географа чи історика. Організація і проведення цікавого туристського походу вимагає відмінних знань практичної географії. Адже незабаром молодий викладач географії буде проводити в школі, скажімо, похід по рідному краю. Набувши практичних навичок у таборі, йому буде легше працювати з учнями.

Майбутній вчитель повинен бути не тільки хорошим знавцем свого предмету, але й першорядним вихователем підростаючого покоління. Він повинен знати життя кожного учня і в шкільній обстановці і поза школою. Хорошу практичну школу в цьому відношенні дає саме піонерський табір.

Минулого літа в нашому загоні були піонери Валерій А. та Орієн З. В школі про них мали хорошу думку, по поведінці в них завжди було «відмінно». А ось в таборі виявилось зовсім протилежне. І колективу вихователів довелося немало попрацювати з цими піонерами.

В школі безперечно доведеться мати справу з такими учнями як Валерій і Юра. Тому навички, набуті в піонерському таборі, дуже пригодяться майбутньому вчителю.

І. РОНІН,
студент IV курсу
філологічного факультету.

Заочне відділення потребує
допомоги

В заочне відділення нашого університету влилось коло тисячі студентів Харківського та Сумського педагогічних інститутів. Зараз контингент студентів-заочників ХДУ зріс до 3150 чоловік. Таким чином, по своєму розміру заочне відділення стало великим учбовим закладом.

Перед заочним відділенням стоїть зараз цілий ряд відповідальних завдань. Треба забезпечити нових студентів літературою, учбовими мате-

ріалами, на потрібному рівні провести зимову сесію та ін.

Однак, деякі відділи університету не допомагають заочному відділу в його роботі. Так, господарська частина не створила необхідних умов для працівників цього відділу. Штат працівників заочного відділення збільшився, а працювати їм ніде. Інспектори наші працюють в холодному і напівтемному залі. Друкарка через відсутність настольної лампи працює тільки до 4-х годин. Немає необхідних канцелярських приладів, паперу, конвертів і навіть письмових столів.

Такі умови праці гальмують виконання тих важливих завдань, які стоять перед нашим відділом. Час зрозуміти товаришам з господарської частини, що заочне відділення є таким же відділом університету, як і інші.

Зустрічаємося ми з труднощами і в учбовій бібліотеці, керівництво якої відмовилось посылати літературу студентам-заочникам, мотивуючи це тим, що не вистачає працівників.

Необхідно в найближчий час усунути недоліки, які заважають нормальної роботі заочного відділу.

Р. ЧОПП.

ГУРТОЖИТОК — НАШ РІДНИЙ ДІМ

Тисячі студентів живуть в уні-
верситетських гуртожитках. На
цілих п'ять років гуртожиток стає
рідним домом. І те, як студенти
там живуть, чим цікавляться, чим
оточують себе у побуті, повинно
повсякденно цікавити універси-
тетську громадськість.

На жаль, це не завжди так.
Багато ще серйозних несподіван-
ків є в наших студентських гур-
тожитках. Вони заважають нор-
мальному життю, нормальному
ходу навчання. Студентські ради,
які повинні очолювати всі ділянки
гуртожитківського життя, час-
то на своїх засіданнях більше
говорять про побут і зразковий
санітарний стан, ніж борються за
них.

Так, в гуртожитку по вул. Ар-
тема в багатьох кімнатах немає
графінів, чайників, клейонок, хоч
на складі все це є в достатку.
Стекла у вікнах не обмашані за-
мазкою, вітер вільно проходить
навіть через дві рами.

А як незатишно в гуртожитку
по проспекту Леніна живуть сту-
денти хімічного та радіофізичного
факультету (кімнати №№ 153,
162, 155, 145, 133). Чомусь вони
не хочуть брати приклад з геоло-
гів, економістів, філологів (кім-
нати №№ 137, 141, 92, 99, 61,
78), а студентський комітет, оче-
видно, не піклується про це. Мож-
ливо, цим пояснюється й той
факт, що на 3-му поверсі цього
корпусу завжди брудно, в кори-
дорах насмічено.

Чому ж зовсім інакше живуть
студенти в двох інших наших гур-
тожитках — по Студентській ву-
лиці та на площі ім. Держин-
ського? Та тому, що тут ство-
рений колектив, міцний і моно-
літний, тому що налагоджена
культурно-масова робота, тому,
що тут стало традицією дорожити
честью свого гуртожитку.

Все це, звичайно, не приходить
само собою. Про свої успіхи мо-
гли б розповісти гуртожитківські

активісти з фізико-математичного
факультету, які на протязі року
зуміли змінити вигляд свого гур-
тожитку. Для цього треба тільки
організувати широкий обмін до-
свідом.

Але й тут, в кращих універси-
тетських гуртожитках, які заслу-
жили оцінку «відмінно», є суттє-
ві недоліки на такій важливій
ділянці роботи, як політичне ви-
ховання студентів.

Немає в гуртожитках живої на-
очної агітації, агітації актуаль-
ної, в якій би відбилось сього-
днє життя нашої країни. Мало
читається в усіх гуртожитках ці-
кавих, на хвилюючі студентів те-
ми лекцій. І нічого не з'являється на
відсутність часу. Адже знаходить-
ся він для вечорів відпочинку.
В кімнати інколи нерегулярно по-
ступають газети, там немає своїх
агітаторів, як це зроблено в гур-
тожитку на Толкачівці.

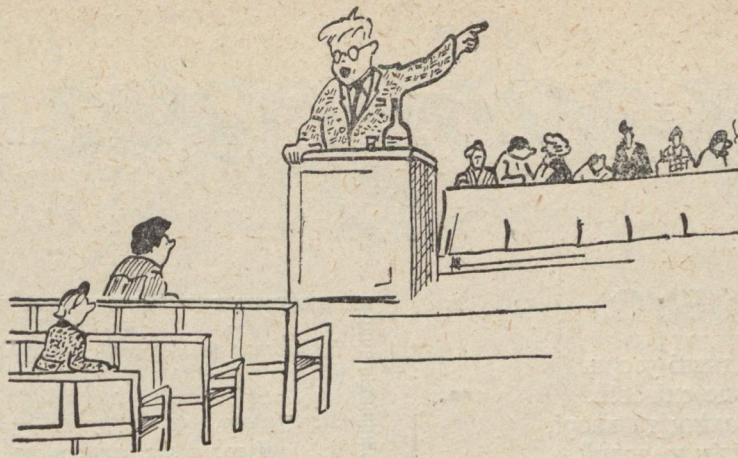
В студентах відсутній контакт
між політсекторами та культсек-
торами, а вони повинні працю-
вати в тісному взаємозв'язку.

Можна з певністю сказати, що
в усіх гуртожитках створені умо-
ви для нормальної роботи та
життя студентів. Ось тільки бай-
дужості ще багато і з боку студ-
ентів, і з боку командантів, і ще
мало борються там комсомольці
за те, щоб гуртожиток, в якому
вони проводять п'ять незабутніх
студентських років, був для них
рідним домом. І, безумовно, все
це дуже мало цікавиться жит-
тям своїх студентів в гуртожит-
ках декани, секретарі партійних
та комсомольських бюро факуль-
тетів.

Завдання постійного поліпшен-
ня життя студентів у гуртожитку
заслужує великої уваги громад-
ських організацій університету.

За дорученням учасників
рейдової бригади по сту-
дентських гуртожитках уні-
верситету,

А. КРИНИЦЬКИЙ.

Так профсобрання порой
Еще проходят в нашем вузе.
Есть председатель,

Есть бюро,
Но нету членов профсоюза.

ВЕЛИКУ й потрібну
справу робить учбо-
за бібліотека, регулярно
організовуючи виставки, присвячені визначним датам. Ці ви-
ставки не тільки знайомлять читача з життєвим та творчим,
шляхом письменника чи вченого, але й служать разом з тим
справі пропаганди видатних творів літератури, мистецтва і
науки.

Саме таке значення має й добре організована виставка
до 20-річчя з дня смерті М. Островського.

«На прикладі Островського мільйони людей будуть вчи-
тися, як треба жити, боротися, перемагати, як треба любити
свою Батьківщину», — говорить виставка читачеві словами
Михайла Шолохова.

Матеріали, представлені на стенді, переконливо показують,
що Островський — будівник нового життя, полум'яний бо-
рець, трибун, мрійник, гарячий поборник миру є письменни-
ком, якого найбільше любить молодь всіх країн.

Наведено цікаві цифри: в СРСР твори Миколи Остров-
ського були видані 351 раз на 51 мові тиражем 7 мільйонів
967 тисяч екземплярів. Роман «Як гартувалася сталь» видано
вже 224 рази на 48 мовах загальним тиражем 4 мільйони
741 тисяча екземплярів.

Л. ДОРОШЕНКО.

Пам'яті письменника

ЧОМУ МИ ПРОГРАЛИ АВІАЦІЙНОМУ ІНСТИТУТУ

В НЕДІЛЮ, 16 грудня,
почалась першість
Харкова з баскетболу.
Жіноча команда університе-
ту зустрілась з командою
авіаційного інституту і по-
терпіла поразку з рахунком
27:31.

Всі члени нашої команди
переконані в тому, що ко-
манда авіаційного інституту
в теперішньому складі сла-
біша збірної університету і
що ми могли б перемогти.

Чому ж ми програли?
Перш ніж висловити свої
думки, треба, хоч коротко,
проаналізувати минулу гру.
Вона склалася якось так, що
весь час гравці ніби вивчали
один одного, не грали по-
справжньому. Були й по-
жвавлення, які закінчували-
ся досить вдалими попадан-
нями в корзину. Але в ос-
новному зустріч проходила
в'яло.

А ось ми, члени однієї
команди, ніби не розуміли
один одного. Не було того,
що зветься зіграністю ко-
манди. Іноді не в міру за-
хоплювалися дрібленгом, гу-
били м'яч, давали неточні
пасовки, часто не встигали
повернутись на свою поло-
вину поля. Було видно, що
команда розпочала змаган-
ня слабо підготовленою.

Причиною цього, здаєть-
ся, є слаба організація тре-
нувань. Ми тренуємось в
спортзалі ХДУ, розмірі яко-
го дорівнюють приблизно
половині звичайного баскет-
больного поля.

Не дивно, що потрапивши
в нормальні умови наші
гравці швидко втомлюють-
ся, гублять орієнтування.

Бажаючи займатися бас-
кетболом багато. На трену-
вання приходить більше
20 чоловік. Можна уявити

Недавно на економічному фа-
культеті відбулися звітно-вибор-
чі профспілкові збори. Присутні
члени профспілки прослухали до-
повідь, яку зробив тов. Митро-
фанський. Доповідач розповів
про роботу, проведеною профбюро
факультету в минулому році.

— Свою діяльність, — сказав
тов. Митрофанський, — профспіл-
кове бюро проводило в тісному
контакті з комсомольською ор-
ганізацією та під керівництвом пар-
тійного бюро.

Гострій критиці піддали учасни-
ки зборів роботу голози профбю-
ро т. Іоновой, яка навіть не з'я-
вилася на збори. Було також
вказано на недоліки у розподілі
місць в студентському гуртожит-
ку, а також на недостатній конт-
роль за побутовим влаштуванням
студентів.

Виступаючи піддали критиці
також відповідальну за культ-
сектор в профбюро т. Гаврикову,
яка майже не приймала участі
в роботі по організації художньої
самодіяльності. Її діяльність об-
межувалась лише поширенням
квитків в театр.

Наприкінці зборів виступив де-
кан факультету тов. Терехов. Він
зупинився на ряді організаційних
питань, закликав профспілкову
організацію активніше боротися
за покращення успішності на фа-
культеті.

Профспілкові збори економіч-
ного факультету прийняли рішен-
ня, обрали новий склад профбю-
ро та делегатів на профспілкову
конференцію університету.

В. ТОВКУН, А. РУБИНОВИЧ,
В. ПІСКУНОВ, студенти.

ГОТУЄМОСЬ ДО ФЕСТИВАЛЮ

Як ми підготували свій фестивальний вечір

ЩЕ на звітно-виборчих ком-
сомольських зборах нашого
курсу було вирішено підготувати
курсний вечір, але підготувати
його так, щоб він надовго зали-
шився в пам'яті. Присвятити його
вирішили підготовці до Всесо-
юзного фестивалю молоді.

Найцінніше в цьому вечорі бу-
ло те, що у підготовці до нього
приймали участь всі студенти курсу.
Д. Сотник, В. Устинова,
Е. Черепанова та З. Ковальова
готували сатиричний огляд про
життя нашого курсу. І кожний
вважав своїм обов'язком внести
і свою пропозицію, підказати ці-
кавий факт чи ідею.

До виступу готувалися курсо-
вий ансамбль, солісти А. Малюк
та Е. Саржевська, декламатори.
Той, хто не приймав участі в са-
модіяльності, займався організа-
ційними питаннями.

Було вирішено організувати ве-
селі сюрпризи для всіх студен-
тів. Тут ми мали за мету, по-
перше, в невеличкому подарунку
відбити що-небудь найбільш ха-
рактерне для того чи іншого на-
шого співкурсника, а по-друге,
щоб у кожного з нас залишилась
пам'ять. Так, наприклад, Івану

Гнідашу, що стільки років очолює
університетську самодіяльність, від
імені курсу вручили дитячу ду-
дочку, а нашому незмінному аком-
паніатору Зої Ковальовій — но-
ти і... губну гармошку. Найціка-
віше тут полягало в тому, що ні-
хто з курсу не знав, який саме
сюрприз йому готується. А на ве-
чорі вручення такого подарунку
викликало сміх і аплодисменти.

Вечір пройшов дуже весело.
Скучно нікому не було. І це ще
раз доводить, як цікаво можна
організувати дозвілля, коли дба-
ють про нього всі члени твого ко-
лективу.

Л. ТИМЧЕНКО,
В. П'ЯТИХІНА,
Н. МИРОВИЧ,
студенти V курсу
історичного факультету.

Незрозуміла байдужість

Другокурсники геологічного фа-
культету занепокоєні долею свого
факультетського фестивалю. Ду-
же поволі і в'яло він готується.
На факультеті є і співаки, і тан-
цюристи, і декламатори, але по-
трібна кваліфікована допомога,
щоб всі ці сили відповідним чи-
ном готувати. А ось такого квалі-
фікованого керівництва на фа-
культеті і немає.

Дивно, що ні факультетське
комсомольське бюро, ні універси-
тетський комітет комсомолу, ні
профком не поділяють занепокоє-
ності студентів геологічного фа-
культету.

Н. СОПЛЕНКОВА, студентка.

В наукових гуртках геологічного факультету

IV-го і частково III-го курсів. Ос-
логічного гуртка читання рефера-
таних, без сумніву, можуть і по-
винні приймати набагато більшу
участь в роботі товариства. Адже
ної літератури (окремих праць,
в наступному році вони скла-
дуть основне ядро гуртківців.

Заслужує уваги і той факт, що
в цьому році раніше, ніж звичай-
но, усунулись від роботи в гурт-
ках студенти V-го курсу. А це
негативно вплинуло на роботу
всього товариства.

Необхідно зазначити, що поряд
з завданням збільшення кілько-
сті гуртківців основним і най-
важливішим завданням в роботі
СНТ є боротьба за підвищення
якості студентських наукових ро-
біт. Все ще дуже невеликий про-
цент від загальної кількості до-
повідей складають справжні до-
слідження, самостійно проведені
студентами; дуже мало само-
стійних лабораторних досліджень.

Велике значення має запровад-
жене зараз на засіданнях мінера-

буде відновлена робота геологіч-
ного гуртка в 131 школі.

Студентське наукове товари-
ство нашого факультету налаго-
дило регулярний випуск «Бюле-
теня СНТ» та «Календаря гідро-
геолога». В них студенти факультету інформуються про роботу
гуртків, тут розміщуються матері-
али про життя і діяльність відо-
мих дослідників-геологів нашої
країни, розповідається про остан-
ні досягнення радянської і зару-
біжної геологічної науки, про но-
вини геолого-розвідницької техні-
ки.

Треба сказати, що в цьому році
більше уваги роботі гуртків ста-
ли приділяти викладачі факуль-
тету, зокрема проф. М. В. Логви-
ненко, доц. Г. М. Захарченко, кан-
дидат наук М. Є. Канський. Цим
визначній мірі пояснюється по-
кращення роботи петрографічного
та гідрогеологічного гуртків.

В. САФОНОВ,
член Ради СНТ

«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
Стор. 3. 22 грудня 1956 р.

Літературна сторінка

В АВТОБУСІ

Вікна автобуса — дивні узорі.
То від морозу... Гуде сніговий.
Там, де сидять інваліди та хворі,
Чинно хлопчина сидів молодий.

Низько навис козирок над очима,
Як над хатиною вицвілий дах.
Сходять колечка смердючого диму
Від сигарети, що держить в зубах.

Потім недбало струсив на підлогу.
Мовив кондуктор: «У нас не курить!»
Незадоволений, кинув під ноги:
«Що з вами, темні, мовляв, говорить...»

Модне кашне у малинову смугу,
Погляд безцітних очей із-під вік...
Спершись на палицю — вірну подругу
Літній в автобус ввійшов чоловік.

До юнака, сивиною облитий,
Мовив його бородатий сусід:
— Тут інваліди повинні сидіти
Гляньте, юначе, — стоїть інвалід!

Глянув призириливо. В зорі холоднім:
«Темний народець... Усе вам не так»
— Адже платив я, пардон! І... законно! —
Сплюнувши хвацько, промовив юнак.

З задніх сидінь піднялись подивиться.
— Все зрозуміло, — промовив сусід. —
Він на своєму законному місці,
Адже душею юнак — інвалід.

В. ТОКМАНЬ,

студент III курсу історичного факультету.

Легенда о творчестве

Творчество рождается в работе:
В красках, глине, мраморе,

Я легенду о Буанаротти
Расскажу вам так, как сам

В малый срок Буанаротти
Смешивая краски на века,
Расписать огромную

Каменную плоскость потолка.
Он приходит на работу точно
И, держа сухую кисть в руках,
Устремляет взгляд на

Белого большого потолка.
Растирает краски на ладони,
Выбирает нужный тон и цвет.

А на потолке все нет мадонны,
И святых и мучеников нет.
А когда прошло почти полгода,
Вместо необычной красоты

Увидели все на белом своде
Два мазка и две иль три черты.
И тогда заказчик бросил резко,
Поблуднев от ярости, как мел:

Мороз — художник

За вікном зима лютує,
А у мене на вікні
Дід Мороз усе малює
Різні контури смішні.

То чудовиська у танку,
То дрімучі ліси,
То якісь казкові замки,
Повні величі й краси.

Потім гляне хитрим оком,
Перекресле й знов почне,
Мов, художник він нівроку,
переконує мене.

У дворі мете пороша,
Клени жалібно скриплять,
Що художник ти хороший —
Це ще треба доказати.

Намалюй мені, Морозе,
Ту, про кого мрію я,
Що прекрасніша від рози,
Що ясніш зірок сія.

Якщо ти мое кохання
І ясну весну мою
Намалюєш, — без вагання
Тобі першість віддаю.

В. КАЛАШНИК,

студент IV курсу
філологічного факультету.

— Где же, Микельанджело, те

фрески,

Что тебе я написать велел.

И ответил мастер неохотно,

Будто двери в тайну отворил:

— Именно сейчас я и работал,

Именно сейчас я и творил.

И еще промолвил он устало:

— Ведь не вышел договора

срок.

И теперь мне только лишь

осталось

Мысль перенести на потолок,

Воплотить ее в объем и краски

И наполнить жизненным

огнем...

То, что здесь рассказано, — не

сказка.

Это то, что творчеством зовем.

Ан. ЖИТНИЦКИЙ,

студент III курса

филологического фак-та.

ФЕЙЛЕТОН

ВИТОНЧЕНІ НАТУРИ

Людя Бондаренко — дівчина з філософський лад.

тонким естетичним смаком.

Вчиться вона на III курсі біо-

логічного факультету. Дівчина,

як кажуть, непогана. Була б, мо-

же, і зовсім хороша, якби не літ-

ні пригоди.

Все почалося з того дня, як до

Людочки долетіла тривожна звіс-

ка: треба їхати на Херсонщину і

допомогти колгоспникам зібрати

врожай. Тонка натура Людочки

була глибоко ображена:

— Що? Я! І раптом в колгосп-

яка проза! Де ж тут естетика,

поезія?..

Але незабаром у Людочку

з'явився хороший настрій. Спра-

ва була в тому, що вона знайшла

вихід з свого, здавалось, безна-

дійного становища. Вона виріши-

ла уникнути «варварської» праці.

В той час, як товариші працю-

вали в полі, любительниця приро-

ди ніжилась на березі Дніпра під

теплим промінням літнього сонця.

Іноді легкий подих Зефіру тор-

кався її замріяного чола. Він

завжди настроював Людочку на

Замігають звезды над копрами,
Дальние — сквозь дымчатый туман.
Стражею над зыбкими хлебами
За курганом скроется курган...

И тогда мне вспомнится веками
Созданный могучий великан,
Прятавший под этими холмами
Огнесодержащий талисман.

Был он из диковинного камня, —
И с тех пор для ищущих мечтой
Оставалось спрятанное пламя
Под неодолимою землей.

Но на свете нет такого чуда,
Чтобы отступился человек.
В землю опустившись люди
Пробурили в новом мире штрек.

Вороной, землею сжатый туго,
Полыхнул отливом серебра...
Это был донецкий славный уголь,
Выданный впервые «на-гора».

К Л А Д

Он горел — и плавилось железо,
Он горел — и мчались поезда,
Ледокол глухие трассы резал
В полосе негасящего льда.

Потому в забое, стиснув губы,
Посмелев у сбившейся мечты,
Парень повинующимся врубом
Зарезал слежалые пласты.

И земли пустевшие карнизы,
Столб к столбу, крепили к ряду ряд.
Был он неподатливо капризен —
Великаном утанный клад.

Люди верили, что парня пыл не стухнет, —
Не таким в порыве охладеть, —
Кто готов в земле добытым углем
На земле живущих обогреть.

И в краю с высокими холмами
В добрый час пошло железо в рост, —
И сверкнул преображенный камень
Заревом рассыпавшихся звезд...

П. КОЛЕНСКИЙ, студент
I курса филологического ф-та.

Они еще есть!

Дан человеку век — владей.
И проживи его достойно,
Но есть такой разряд людей,
Что очень любят жизнь спокойно,
Что целиком ушли в себя,
Живут своей одной душой,
Себя хваля, себя любя
И обходя людей сторонкой.
Такой не сделает вам зла
И никогда вас не обидит.
Но от такого и добра
Никто и никогда не видит.
От всех вопросов в стороне
Живет по своему закону:
«Не лезьте, люди, вы ко мне,
А я подавно вас не трону...»
А если видит, что не так,
То никогда не возмутится,
Не потому, что он простак,
А просто за себя боится.
Вот так кротом он и живет,
Всю жизнь в своей норе он преет
Живет он тенью, а умрет —
Никто о нем не пожалеет.

Д. ЛУНИН, студ. I курса
географического факультета.

Ты сошла на полустанке,
Неизвестном,

Где несносная тальянка

Пассажирам спать мешала

Сплю я, правда, крепко очень

Тут хоть гром греми —
громилась,

Почему же этой ночью

И меня тальянка злила?

А. ФИЛАТОВ, студент

II курса физико-
математического факультета.

Я счастлив.
Я люблю.
И говорю:
Пускай ты
И смеешься надо мною,
Благодарю тебя,
Благодарю
За счастье несказанное
Земное!
В моих глазах
Разлита
Сладость слез,
И сердце, что любимым
образ носит,
С мелодией чудесной
обнялось,

Поет во мне.
И слов чудесных просит.
Все лучшие желания мои
Чисты, как воздух,
И вольны — как песня,
И кажется,
Что о моей любви
На самой дальней
звездочке известно.
Благодарю тебя,
Благодарю,
Что так любить меня
ты научила.

Благодарю.
Я счастлив.
Я люблю.
О, если бы

И ты
Меня любила!

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ,
студент V курса
филологического факультета.

Редактор Г. ПОПОВ.